

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה, חתוב:
מיכאל אלמו (זמני)

עורך משנה, חדשות:
קריאל דוש

עורך משנה, חתוב:
מיכאל אלמו (זמני)

השבועון המצויר לאינפורמציה

רחוב נליקסון 8, תל אביב
(ליד תיאטרון "אהל")
ת.ד. 130. טל (זמני) 68785
מען למברוקים: "עולממרה"
משרד המערכת בירושלים:
רחוב דוד המלך 11 (לואו),
מול משרד הסעד.

איילת יצירי

מכתבים

הקורא בריטשטיין, הממשלה עלולה לקבל את ההצעה.
אם רוצים להוריד את המיסים על סכך או משי קאות צריך היה לארגן את האורחים לערוך שבתת עישון ושתייה במשך שבוע. הממשלה היתה מפי סידה הון, והאורחים היו חסוכים בריאות.
יהודה יקר, פתח תקוה
אני מכין שחלק גדול ממס ההכנסה שאני משלם נוער ל"הוצאות מיוחדות". (אבל) אולי יבין שר האוצר שיש לו הוצאות מיוחדות משליו...

אומץ צבאי
רשימתכם המות בין הגבולות (העולם הזה 803) אינה יכולה לשמש גורם נותן-דומם לחיל היוצא לכו הנבל. אתם מוסיפים מא על פשע כזה ש"הכנס נותנים חומר לעתונות חוץ לפתחו של שאכן ישראל היא, אחד האזורים המסורים ביותר בער למ". כפי שמתבטאים כמה מעתוני ארצות הברית.

אריה וקסלר, רמת-גן

חופר שיתוף פעולה
החשואה בין עוני תלמיד בית הספר הימי אריה בנרם (העולם הזה 802) למשפט הוינפלאו אינה מוצלחת כל אורה נדרם לא הושאם בדבר שיוכל להשיב כחם על שמו. מרשימת ההערות על התנהגותו אפשר לזהות שבנרם לא הפסיק, "להתחשב" בבית הספר וכבר היו תלונות שלא היה להם קשר עם בקורתו על סיד המונן. ציוניו כלימודים וב"עבודה אינם מאשרים כי, אוריה הנו נער מוכשר". לדעתי לא שיתפה הכתרת בנרם פעולה עם הנחלת בית הספר כדי להסני את המיתות וליצור את התנאים הספיקולוגיים שיאפשרו לאריה לנמוך את לימודיו.

ד"ר בן ציון גת, מנהל לשכת שר החינוך והתרבות, ירושלים

שרכנים הרשיים
רשימתכם על נרשון שוכן (העולם הזה 803) היתה נפלאה. קראתי אותה פעמים. אבל אתם כר לכם סוף סוף צעירים ואינכם יודעים היסטוריה... השרכן של נרשון שוכן עם שולמית, בתה של ח"כ שושנה פריס, היה חיים נחמן ביאליק.

יוסף קוברמן, תל-אביב
העולם הזה לא רצה לגרום לקנאתם של השדכנים המודרניים שבקיאונתם בשירה פחוזתה מול שולמית ביאליק.

תשובת היופי
העולם הזה (802) כתב עלי כאלו. לפי השמועה, יהודי ארצות-הברית אינם מתלחבים מבקיוריו השני אשר אני מתעדת לעשות, היות והיני בצענויות. מפליא אותו ביותר שהעיתון מסתפק על שמועות שלא היו ולא נבראו.
אורה ודה, מלכת היופי של ישראל 1952, תל-אביב

קור ספרותי
ספור החורש אני ציירתי את פאלין (העולם הזה 802) היה בערך כמו מונ האויר בזהו מתנה: כאן כמה עשרות מעלות מתחת לאס. על כל מינס מפליא אותו ביותר שהעיתון מסתפק על שמועות שלא היו ולא נבראו.
אורה ודה, מלכת היופי של ישראל 1952, תל-אביב

עמוס בלס, תל-אביב
... היה זה ספור עיליתי ראשון בהעולם הזה... נורא רוצה לדעת מה קרה למאליבסקי?
עופרה גורביץ, תל-אביב
גם יחיאל בשן היה רוצה לדעת.

נאום הנחשון
לא נואם כבונדוריון אנכי אך למען הנחשון ארזיבו בכל זאת את הרבוי. אני הקוה כי בר מול אנכי והסרם לא ירחק ממני. אחיה מבוסס גם אם אוכה בפרם השני, מינוי על השבועון, אחיה בסוח כי כל שבוע אקרא את הנלוין היות שיש שבועות שאני מבוע במהרה את דמי הכיס ואין אחי כחף לקטורו.
אך אל תתחלחלו, מני קונה אותו בשבוע הבא. **מנחם קסלן, תל-אביב**
בקשר לתלושי הנחשונים ברוצניו להעיר כי כאי שר נזורים אותם מקלקלים את העתון. לשם תקון המעטת אני מציע שהתלוש ימסא בשולי הנלוין, מרדכי צה"ל

העולם הזה ישתדל לעשות זאת ככל ה"אפשר.
הכנות לעתיד
מאמרכם על המכביה (העולם הזה 802) היה מאה אחוז. רק שכתחם להוסיף שבה בשעה שאמנם נשארו רק חמשה חרשים עד לפתיחה, סרם נעשו מאמצים לתקן כל שגיאות העבר. נשארו חמשה חרשי אמונים לספורטאים שעדיין לא החלו להתאמן במיון של (א) אין להם מאמנים, (ב) הם יושבים בבבא בפלי שיתנו להם שום סיכורים ורוד המנויות לאמנים, (ג) כשיי הכללה מלפני שלוש שנים עורם עומרים (בעיני).

אסתר וייסליצר, חיפה
אנגלי — יהודי גרמני,
בעיני יהודי גרמני — יהודי פולני,
פולני — יהודי רוסי, בי — יהודי רומני,
ביעני יהודי רומני — יהודי מארוקאי,
יהודי מארוקאי — יהודי מצרי,
ביעני יהודי מצרי — יהודי עיראקי,
ביעני יהודי עיראקי — יהודי תימני,
ביעני יהודי תימני — יהודי תמני.
ספרים
זה עתה יצא לאור: "כי עני יהודי אמריקאי" — יהודי פולני, בעיני יהודי יהודי להיות מאושר".

נסיעה לבריטניה
כמעט כל הפרטים שנמסרו (בכתבה על נסיעתי לבריטניה — העולם הזה 802) חסרי יסוד הם. למשל: א. לא היתה שום כונה, "לנסות להשפיע על האמריקאים באמצעות משרד החוץ הבריטי". ב. לא היתה שום "נסיעה חמורה כסמכות ה"דיפלומטית של אליהו אילת, שגריר ישראל ב"בריטניה". ג. "ההודעה הרשמית הישראלית" לא היתה "עלבון" לשגריר. ד. לא היתה שום פענה בריטית ש"טרקטורים מסוג מיוחד" — נקנו תוך כדי שחור פקידו ממשלה בריטיים". ה. כל המשפט האחרון בדבר, "התנשנות נור ספת במאבק בין בי. ג'י. ושרת, מצד אחד לבין קומץ מומחים שנתורר במשרד החוץ" מצוין מן האצבע ואין בו כל מניע.

בורגני ישראל
בקרב רוב הישוב רוחח הדעה כי גרם אפיד יכול להניע למצבו רק כתוצאה מעסקים שחורים, רמאות או הונאה. מאמרכם על האחים מאיר (העולם הזה 801) הוכיח כי יש צורך בעבודה פוריה ומאומצת וזי-אישור להסתמך על ותק של שנה בהסדרות. המאמר לימד רבים כי בורגני הוא אדם שעבד ובכוחותיו ורצונו הניע למעמדו. ח. א. תל-אביב

עמוס גרונרנסוס, רמת-גן
פנני שבישראל חיים גם בורגנים.
תודת עריקים
אנו מודים לכם על ההתענינות בנו (העולם הזה 789). מסראנסונוי, סנסרואי וער שיאנו, מסד פרנצ'סקו וער פילדלפיה ו, הכירה המחוזית, ניו יורק, בשם "האזרחים ללא ספסופוס".

שינוי זכויות
העולם הזה (803) נתפרסם כתבה של מרים שלומן מכת ים אודות אנטון קפלן, בו היא מאי שימה את העתונות הוימית בחיטוי על סגרינה כה המורה. אולם בעתון חרות נתפרסמה כתבה בראש העמוד הראשון, שלא היתה קטנה מכתבת העולם הזה על אותו נושא.

בית מלא זאמנות
ברשימתכם אוריח לא נחנה (העולם הזה 803) בי מרור כלונע חלה מעות: השחקנית המסקימית ריוורה רכואלס לא גורשה מארצות הברית אלא נאסרה. זוהי הסיבה שהספרים יושלם בלעדיה.
דן ארז, רמת-גן
סוכנויות הידיעות מסרו את הנוסח שפורסם בעולם הזה. השחקנית רכואלס גורשה, לא נאסרה, גם זו סיבה שהספרים יושלם בלעדיה. למבקר הקולנוע שכתב את הבקורת על סיוראנו הרשני העיר הפעם כי בקורתו הסרת כל טעם... ואם אתה חסר כל זה אז אבוי לו להעולם הזה.

המת החי
מנין שאכתם את האינפורמציה על מותו של ר' נחן בחקירתכם מות על ספי הרכבת (העולם הזה 803). האם גם בסמפטימיה הוא נחשב להרוג תאונת דרכים? העובדה היא: הנגה והנוסע של אותה מכונית חיים עד היום, ומחלומים.

עורא מזרחי, ירושלים
העולם הזה שמח שהוא טהן.
כל משדמ המיסים
... כשיביל מה אני משלם מס הכנסה? מרשימתכם על התקציב (העולם הזה 804) לא שובעתי בחשיבות השרותים של הממשלה. אם הכסף הית נשאר אצלי הייתי עושה בדרכים בהרבה יותר יעיר לים.

דינאל גורן, תל-אביב
... מה יהיה המוח עם התכנון? יש כבר בממשלה הגון מלחמות תכנון. אני מציע הקמת לשכה מ"ר כוית לתכנון התכנון.
צבי ברייטשטיין, ירושלים
העולם הזה הסס לפרסם את מכתבו של

הננוש, אלא למסע-הישוד העורך כיום, כמעט בגלוי, נגד הערבים שנסארו במדינה ולא עזבוה אף לרגע — ואשר החוק המגוחך הפך אותם "נפקדים". כידוע, "נפקד" הוא כל אדם שברח בעצם ימי הקרבות מכפרו לעיר הקרובה ביותר, אף שהיא בשטח ישראל. חילי חתיק, היודע קרב מהו, יבין מדוע כמעט כל בעלי הנכסים הערבים הם "נפקדים" במובן זה.

אני טוען שכמה המיות אפלות שודדות את רכושם של אלה, בחסות המדינה, לתועלתם הפרטית בהחלט. אני מקוה שבאחת הימנים יצליח עתון זה לאסוף את ההוכחות הדרושות כדי להניח את הפרטים לפני הציבור.

גישה שונה לחלוטין
גישה שונה לחלוטין בולטת במכתבו של מ. בן-אליעזר מחיפה, המעיר שאינו מצרף את כתובתו כי "מוטב כך" לו ולנו. קראתי בעניין רב את "דעתך הפרטית" על מדיניות-החוק הישראלית, ואכן שמחתי כי נמצא סוף סוף אדם, אורח ישראלי, (המייצג אולי דעת אנשים אחרים) אשר יתירע על הסכנה העומדת לפנינו, על "הקאה מתוך המרחב".

אך מה רבה התמימות שבהתרעה זו! תר בע אתה, עורך יקר, פעולות מדיניות נברות, "גיטסה גדולה" ממי? האם סכור אתה כי בין נבחרת האומה הי וישבת בציון, נמצאים ליד הגה השלטון או המתכוננים להגיע אליו (אולי אחרי בחירות חדשות). נמצא אדם, ולו אחד, שיהא מסוגל לבצע צעד מדיני בחוקי ראות, צעד, אשר יתחשב לא במחר, אלא במחרתים וביום של אחריו?

האם שכחת את אשר קראת אי-פעם באמאר של אחר-העם — האדון חדל להיות מוקר העבר נשאר עדיין עבר? כיצד יכולים מני הניגם, שהתרגלו במשך שנים להשתוללות גלותית אצל הפרץ, לפתח מדיניות רחבת אפקים בע מדינה עצמאית, נאורה במאה העשרים?

האם סכור אתה, כי תאור אופי הקריירה של הר חוץ שלנו (כבודו במקומו מונה, כי רבים בו הצדדים החיוביים), שניתן על ידי אחד מסופרי העולם הזה (799), אינו מתאים, ולו אם בצורה כללית, לכל מנהיגי המפלגות האנכתיים, המתבלטים בזירה של חיי המדינה?

על כן אל לנו להתרעם על מנהיגינו, שטי רם הגיעו לגבורות ולשעוריקומה מדיניים, וטרם מצאו דרך הבנה לא לב שכניגנרודר ניגו. פשוט, טרם הגיעה השעה לכך. טרם הוכשר הדור או, לפחות, מההיג הדור. אכן עדיין נוחה היה הישיבה בשלוחה במשי-רד-החוק, בסניפי בארץ (בחו"ל, לגחול כשלון אחרי כשלון בשדה הלשון הדיפלר-מטיה, ולפתור את כל בעיות המדיניות של המדינה, את עצם שאלת קיומה, בשדה הקרב, תוך שפיכת דם צעיר, גועש, מבטיחה... וכאן מקומכם אתם. הוסיפו להתרעע, עד כמה שתיארו תמימים בעיני עצמכם ואולי אף בעיני אחרים. הכשירו את הקרס לאותו כוכב, אשר, מובטחני, כי יזרוך מיעקב. מלמדות אותנו תולדות האומה כי בשעות משבר, יקום לה לעתים קרובות מושיע מי תוך קרבה.

הצלחנו לצאת בשלום וברכוש גדול מ מלחמת העצמאות. מצבנו אז היה קשה יותר לאין ערוך. מובטחני כי למרות כל הכשלוני נות, סופנו ליהפך לאומה מצליחה בתיך אז מדינתנו, ולו אף אחר שעת משבר; כי תוך יעמוד לנו נשקנו הסודי (ואולי גם לא כל כך סודי) — "אין ברירה" כי מכל צרה הושיענו עד עתה".

החלטנו לצאת בשלום וברכוש גדול מ מלחמת העצמאות. מצבנו אז היה קשה יותר לאין ערוך. מובטחני כי למרות כל הכשלוני נות, סופנו ליהפך לאומה מצליחה בתיך אז מדינתנו, ולו אף אחר שעת משבר; כי תוך יעמוד לנו נשקנו הסודי (ואולי גם לא כל כך סודי) — "אין ברירה" כי מכל צרה הושיענו עד עתה".

החלטנו לצאת בשלום וברכוש גדול מ מלחמת העצמאות. מצבנו אז היה קשה יותר לאין ערוך. מובטחני כי למרות כל הכשלוני נות, סופנו ליהפך לאומה מצליחה בתיך אז מדינתנו, ולו אף אחר שעת משבר; כי תוך יעמוד לנו נשקנו הסודי (ואולי גם לא כל כך סודי) — "אין ברירה" כי מכל צרה הושיענו עד עתה".

לפני כמה שבועות ניצלתי, ברשותך האד ידבה, את המקום הזה כדי להביע כמה דעות פרטיות על מדיניות-החוק של המדינה, בייחוד כלפי ארצות המרחב. יהיה זה רק הוגן אם אעמיד עתה את המקום הזה לרשות שלוש השבועות, שבחרתי בהן מתוך עשיות מכתבי-התשובה של הקוראים מפני שאני חושב שהן אופייניות, פחות או יותר, לשלוש הסענות העיקריות נגד דברי.

שלמה כולחוני, מרח' א, מס' 3, בעות-עמל, מבטא את הדעה השלילית המוחלטת. אומר הוא:

"לבי לבי לעורך המסתגף מרוב ענויים קשים, בראותו את מדיניות החוק הכושלת של מר משה שרת. כנראה שהקו המדיני אשר העורך מנסה להסביר (מסתכם) באומרו שר נמשך מסע השוד הגדול נגד ערביי ארץ-ישראל, להתעשרותם הפרטית של כמה דמר ינות אפלות. לב העורך מתפלץ בראיתו אח היחס המאוקאבלי כלפי הפליטים הערבים מוכי המגפות והרעב. יחס זה מעביר לחללה בעצמותיו.

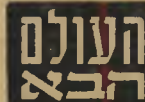
מי הן המדינות האפלות? העורך משמיץ את גבורי האומה, אשר מסרו את נפשם בה גנה על המולדת, כיהא לאזרחים נאמנים. הרי הוא השתקף בקרבא ויודע היטב שלא עם ישראל שש לקרב אל אותם הפליטים אשר הוא מגן עליהם עתה, הם (אשר) כפו עלינו את המלחמה בשיתוף עם מדינת המר-הב, ורק הם שאינם בגורלם. אם כן, מה הפטר פוט וההתרפסות? בוש לך ותידום!"

קצת פחות חריפה הגבתו של "קורא קבוע" מכפר-סבא, אולם גם הוא רואה בדברי סכנה המרה. הוא אומר: "היו אלה בדברים גלויי-לב. בפעם הראשון נה בטאו השקפה אישית מסוימת על בעיות המדינה, אשר זה זמן רב נשתקפו הצורות השונות — למרות האוביקטיביות, במידה שישנה כזו בכלל — מעל דפי העתון. אולם במידה שאלה היו באמת השקפות יציבות — הרי יש בהן סכון רב לדרך המחשבה של הציבור בארץ, ובעיקר לנוער אשר אליו העתון מכון.

אף איש אחד בארץ זו אינו שש למלחמה ידנו תמיד מושטת לשלום עם העולם הערבי. תסקידנו הראשון במעלה הוא להשתלב במר-חב שלנו. אולם מאי הדרך? שכון שמשלחנו זה עתה בכון זה את הנכון והרצוי, נכון שאין למשלחנו מדיניות חוק, ועל שרת לכתב. אולם גם העורך אינו מראה את הדרך, והרמזים שהוא רומז מהותיים סכנה גדולה למדינתנו. בכל אופן הם מהיום איבוד-לדעת, פרס לתוקפנים, לפיאודלים ול-דיקטטורים בארצות-ערב.

מה יהוא רוצה לאמר בקשר "לשוד רכוש ערבי שראש ה"ה האם הרכוש הנטוש בארץ, שאנו מפתחים אותו, הפרדסים שאנו מעב-דים, האדמות שאנו חורשים וזורעים, האם עליהם להישאר הפקר? או (יש) להחזירם לפליטים הערבים אשר לא באשמתנו טוב-לים סבל איום נורא — אלא באשמת המדינה יות לא ארצות הערביות שגרמה למלחמת השחרור, בה שפכנו דם כה רב ושגם העורך השתתף בה?

מי הן "הדמויות האפלות אשר נהנות מ רכוש נטוש זה?" ומה בדבר הרכוש שגולו מאת יהודי ארצות המזרח ושהעלינו אותם יחפים ובלויים ארצה?
דברך על הפליטים הערביים מעוררים בנו, בנוער בעיקר, שגם אני שייך אליו, "החללה בעצמות" (למראה העובדה) שגם כיום מסוגל אדם לעשות השואות היסטוריות (כאלה).
חייב אני להסביר כי בדברי על "הדמויות האפלות" לא התכוונתי הפעם דוקא לרכוש

השבועון המצויר לאינפורמציה

המיון בהמשכים

קצוב ז' — שיטה ה' מבטיחה חלוקה צודקת של מצרך שאיש לא היה מעוניין בו אלמלא היה מוקי צב.
יהודי המזרח, ז' — בי עני יהודי אמריקאי — יהודי פולני, בעיני יהודי יהודי להיות מאושר".

אורי אבנרי